

[Ragnhild Andersen.]

mener, at loven bør fastsætte ganske bestemte påbud om, hvorledes det skal være, påbud, som der kun i enkelte tilfælde efter indhentet motiveret begrundelse af arbejdsdirektoratet kan dispenseres fra.

Forslaget har som sagt været fremsat fem gange, men hvad værre er: den verden omkring os, som er afhængig af arbejderbeskyttelseslovgivningen, står ikke stille, fordi begivenhederne står stille her i folketinget. Det kan konstateres, at ulykker og tab af menneskeliv er foregået i den periode, hvor arbejderbeskyttelseslovgivningen har været til behandling her uden at kunne komme igennem, ulykker og tab af menneskeliv, som er en direkte følge af, at der savnes en virkelig beskyttelseslovgivning, og det er temmelig anklagende for folketinget, at vi ikke kan gennemføre en lov, som foreskriver de tilstrækkelige regler på alle mulige områder til beskyttelse af menneskers liv og helbred. Mit parti har allerede ved tidligere lejligheder påvist, hvorledes nedstyrtningssulykker, f. eks. ved højbyggeriet, kan føres tilbage til mangler i vor arbejderbeskyttelseslovgivning, nedstyrtningssulykker, som har krævet menneskeliv. Ved Bellahøj har flere bygningsarbejdere måttet ofre livet ved nedstyrtningssulykker, som kan føres tilbage til den nugældende lovs utilstrækkelighed og mangler. Det samme kan siges om sammenstyrtningssulykker i grusgrave. Nogle af disse grusgrave er rene dødsfælder at arbejde i; alligevel er der ikke tilstrækkelige regler om afstivning, og det skyldes, at vi må nøjes med en gammel, forældet fabrikslov. Også forholdene for roearbejderne, som i denne tid arbejder ude på markerne, forbliver lige slette. I forslaget, som vi behandler, bestemmes, at der skal være læskure for roearbejderne på markerne, men som følge af, at dette forslag stadig ikke er gennemført, men kun diskuteres herinde, må roearbejderne fortsat i de kolde efterårsdage udsætte både deres og deres børns liv for stor belastning — for børnene må de jo tage med ud på arbejdspladsen. Alt dette skyldes, at man lader den gamle lov fortsætte med at gælde.

Der er al god grund til, at de politiske partier herinde hører op med snakken om den megen velvilje på de forskellige områder og går til handling og gennemfører

dette lovforslag om beskyttelse af arbejderne og ungdommens sundhed og liv. Rundt om i virksomhederne bliver i denne tid kravet stærkere og stærkere om at øge produktionen, forbedre produktiviteten. Jeg føler mig ikke sikker på, at der under det pres, som arbejdsgiverne lægger på virksomhedernes arbejdere for at presse produktionen i vejret og presse den personlige arbejdsydelse op, tages de fornødne hensyn til bl. a. den øgede risiko, der for arbejderens liv og helbred er forbundet med, at tempoet presses op. Ser man på de to frygtelige ulykker, som vi har oplevet i den sidste uge, eksplosionen på hærens ammunitionarsenal og ulykken på Aarhus Midtkraft, ulykker, som på arsenalet krævede en kvindes liv og i Aarhus tre menneskeliv og adskillige sårede, så har man et rimeligt krav på at få at vide, om alle fornødne sikkerhedsforanstaltninger til beskyttelse af arbejderens liv på disse arbejdspladser var taget. De døde kan naturligvis ikke forklare sig, og det bliver da de levendes sag at finde frem til årsagerne til disse ulykker, og af det, der er kommet frem, eksempelvis fra Aarhus, fremgår det, at de rør, der var tryk på, ikke på nogen måde var afmærket, således at den unge arbejder, der blev dræbt, ikke blev advaret mod at skrue topstykket af den ventil, som åbnede for dampen. Han gik intetanende til sit arbejde og måtte betale med døden derfor. Kan man på dette grundlag sige, at de tilstrækkelige sikkerhedsforanstaltninger er iagttaget? Jeg mener, at man ikke kan sige, at de tilstrækkelige sikkerhedsforanstaltninger er iagttaget, når en arbejder ikke kan se, før han tager fat på et stykke arbejde, at der er fare ved at skrue topstykket af en sådan ventil. Det er slige hændelser som denne og andre, som på det alvorligste må belære de politiske partier om, at det nu ikke er nok med ord og velvillige talemåder, men at nu må der gennemføres en virkelig arbejderbeskyttelseslov til sikring af arbejderens liv og sundhed.

Hvad selve lovforslagets indhold angår, har mit parti allerede ved den første fremsættelse i 1949 gjort betragtninger gældende, og jeg skal henvise til de udtalelser, som jeg ved denne og ved efterfølgende førstebehandlinger har fremsat. Der fremføres forskellige synspunkter i dag om det arbejde,